

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De beneficio, & oblatinione ex inquis opibus facta. cap. xxiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

D. IOANN. DAMASCENI

generare debemus, cum ipsi misericordia opus habeamus: nec homines aspernari, cum ipsi F
homines simus.

chrysost. Cūm hostem tuum in manus tuas incidisse videris, ne tempus illud vltionis esse, sed
salutis existimes.

Tum præsentim hostibus parcendum est, cūm eos in potestatem nostram redactos habe-
mus. Multi principes, cūm, imperio potiti, eos, à quibus olim lxi fuerant, cepissent, & quum
atque honestum esse censuerunt iniurias acceptas minimè vindicare. Atque potestatis am-
plitudine factum est, vt cum ipsis in gratiam redirent.

Nihil tutius est, quam hostibus ignoscere: nihil periculosis, quam seipsum vlcisci ac
vindicare.

Multo maius & fructuosius est parcere, quam obtruncare. Qui enim inimicum de me- G
dio sustulit, hic persæpe quoque sese accusabit, ac male sibi conscius erit, singulisque diebus
& horis à peccato illo diuexari se sentiet. Qui autem ei ignoruerit, ubi patientiam aliquā-
tisper præstiterit, postea in summa animi lactitia & voluptate versabitur, ac bona & iu-
cunda spe nitetur, patientie que præmium à Deo expectabit. Ac si quando in calamitatē
aliquam incidet, cum ingenti animi fiducia mercedem à Deo postulabit.

Cyrillus. Praeclara & laude atque admiratione digna bonitas est, misericordiam ijs, qui nos odio
habere in animis, inducunt, porrigit, atque opem ferre, ipsorumque saluti studere, nec
tam iacentibus insultare ac velut inequitare, atque eam calamitatem, in qua versantur,
risui ac ludibrio per summam crudelitatem habere, quam ea, que ipsis è laqueo eximere
possint facere ac moliri: ac præterea eorum causa supplices ad eum, qui rerum omnium im- H
perium tenet, preces adhibere.

Calamitatibus alienis commoueri, non autem calamitosos odisse atque insectari con-
uenit.

Nilus. Minime & quum est ad omnem hominis lapsum ac peccatum insolenter sese efferre, at-
que deiecto insultare, quamvis etiam alioquin teterrimus atque acerbissimus hostis esse vi-
deatur: verum ipesus potius vicem dolere, ac pro eo ad Deum vota facere, metuque & pa-
uore affici, secumque hoc considerare, fieri posse, vt is, qui deiectus est, victoriā tandem
adipiscatur, is autem, qui sibi stare videtur, præter expectationem suam grauiſſime cor-
ruat, atque in huiusmodi lapsu intereat.

Si quempiam raro à virtutis curriculo deflectere, atque in diaboli fraudem labi cōtin- I
gat, caue de ipso calulum tibi sumas, eumque condennes. Quin potius illud verere, ne tu
quoque cadas.

Aliorum calamitate gaudere, et si quandoque instum est: tamen id ab humanitate
dixit.

De beneficio, & oblatione ex inquis opibus facta. CAP. XXII.

2. Reg. 24.

I X I T Dauid ad Areuna: Da mihi locum areæ, vt ædificem al-
tare Domino, & cæset interfictio, quæ græssatur in populo. Et
ait Areuna ad Dauid, Accipiat & auferat dominus meus rex, K
sicut placet ei. Cui respondens rex ait: Nequaquam vt vis,
sed emam pretio à te, & non offeram Domino Deo holocau-
sta gratuita. Emit ergo Dauid aream & boues argenti sicles
quinquaginta.

Ecli. 34.

Immolantis ex iniquo, oblatio est maculata: & non sunt beneplacitæ dona-
tiones iniustorum. Qui offert sacrificium de substantia pauperum, quasi qui vi-
timat filium in conspicu patris sui. Vnus ædificans, & vnus destruens: quid
prodest illis nisi labor? Vnus orans, & vnus maledicens: cuius vocem exau-
diat Deus?

Chrysost.

Qui alicuius res usurpat, easque alteri tribuit, non modò misericordia munere non fun-
gitur, sed etiam grauiſſimo scelere se astringit. Nam si ex ijs, que per iniuriam collegisti,
misericor-

A misericordiam impertire in animum inducis, eorum te misereat, quibus iniuriam infers. Et enim is demum pius habendus est, non qui multis misericordiam praestat, sed qui neminem iniuria afficit. Quocirca si misericordia munus obire in animo habes, de iustitia fructibus id facito.

Si pauperibus spargis, que tua sunt, sparge. Etenim aliena zizaniis acerbiora sunt. Agrum enim colis, quem metere non potes.

De mancipibus, & iis qui se in alienas lites injiciunt. CAP. XXIIII.

SI C V T qui apprehendit auribus canem: sic qui tunc impatiens, & Pro. 26. commiscetur rixæ alterius.

B **S**CONSILIUM improborum iniqua vult: delere humiles in sermonibus iniusti, & dissipare sermones pauperum in iudicio. Esa. 10.

Qui persequitur operis conductionem, incidet in iudicium. De negotio Eccl. 29. quod tibi necessarium non est, ne litiga. 11.

De probis Episcopis, ac Dei mandata seruantibus. CAP. XXV.

HOMO qui habuerit maculam, non offeret panis Deo suo, nec Leuit. 21. accedet ad ministerium eius: si cæcus fuerit, si claudus, si vel paruo vel grandi vel torto naso, si fracto pede, si manu, si gibibus, si lippus, si albuginem habens in oculo, si iugeni scabiem, si impetiginem in corpore, vel herniosus. Non accedet offerre hostias Domino, nec panem Deo suo. Vescetur tantum paribus qui sunt in sanctuario: ita duntaxat, vt intra velum non ingrediatur, nec accedat ad altare. Meretricem & pollutam non accipient: quia sancti sunt.

Sacerdotes tui induantur iustitiam: & sancti tui exultent.

Psal. 131.

Diligenter agnosce vultum pecoris tui, tuosque greges considera.

Pro. 27.

Pascite oves occisionis, quæ qui possederant, occidebant, & non dolebant: & Zach. 11. vendebant ea, dicentes: Benedictus Dominus, diuites facti sumus: & pastores eorum non parcebant eis.

D Fili hominis, speculatorum dedi te domini Israël: & audies de ore meo verbū, Ezech. 3. & annunciabis eis ex me. Si dicente me ad impium, Morte morieris, non annunciaueris ei, neq; locutus fueris, vt auerterat se à via sua impia, & viuat, ipse impius in iniuitate sua morietur, sanguinem autem eius de manu tua requirā. Si autem annunciaueris impio, & ille nō fuerit cōuersus ab impietate sua, & à via sua impia, ipse quidē in iniuitate sua morietur, tu autē animā tuā liberalisti. Sed & si conuerfus iustus à iustitia sua fuerit, & fecerit in iuitatem, ponā offendiculū coram eo, ipse morietur: quia nouā annunciasti ei, in peccato suo morietur, & non erunt in memoria iustitiae eius quas fecit: sanguinē verò eius de manu tua requiram. Si autē tu annunciaueris iusto, vt non peccet iustus, & ille non peccauerit, viuēs viuet, quia annunciasti ei, tu autem animam tuam liberaisti. Vinū non bibet omnis sacerdos, quando ingressurus est atrium interius. Ex omnibus primitiis vestris erit sacerdotibus.

Qui sancte sancta custodierint, iustificabuntur: & qui ea didicerint, defensio- sap. 6. nem inuenient.

Noli querere ab homine ducatum, neque à rege cathedram honoris. In tota Ecl. 7. anima tua time Domini: & sacerdotes illius admirare. In omni virtute tua dilige eum qui te fecit: & ministros eius ne derelinquas. Time Dominum, & honora sacerdotem, & partem da illi, sicut mandauit tibi Dominus. Rectorem te posuerunt: Noli extollī: esto in illis tanquam unus ex ipsis. Curam illorum habe, & sic considera, & omni cura tua explicita recumbe: vt lateris propter illos, & ornamentum gratia accipias coronam.

324

O